

ความเห็นฉบับย่อ

[ดูความเห็นฉบับเต็ม](#)

บันทึก เรื่อง การใช้เขตอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. 2533 - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา - เรื่องเสร็จที่ 212/2543
มาตรา 21 พระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. 2533

การกำหนดให้มีการพิจารณากระบวนการศึกษา ผลกระทบและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติหรือการ สร้างท่อก๊าซภายในพื้นที่พัฒนาร่วมระหว่างไทย-มาเลเซีย จะกระทำได้อย่างไร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นว่ามีผลใช้บังคับกับพื้นที่ทางทะเลเฉพาะภายในอาณาเขตเท่านั้น แต่การตรากฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียดังกล่าวได้มีบทบัญญัติให้ อำนาจรัฐบาลทั้งสองประเทศโดยความเห็นชอบร่วมกันที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสำรวจและแสวงประโยชน์ใช้กับพื้นที่ดังกล่าวโดยเฉพาะ เพื่อให้การสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรปิโตรเลียมในบริเวณดังกล่าวเป็นไปตามหลักเทคนิคตลอดจนวิธีการปฏิบัติงานปิโตรเลียมที่ดี ซึ่งเรื่องดังกล่าวครอบคลุมถึงหลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครองและอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยต้องปฏิบัติตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศหรือจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับ กันโดยทั่วไปด้วย ดังนั้น หากรัฐบาลของทั้งสองประเทศโดยความเห็นชอบร่วมกันกำหนดให้นำเส้นแบ่งเขตอำนาจ ทางแพ่งและอาณาตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. 2533 มาใช้ในการกำหนดผู้มีอำนาจพิจารณารายงานการศึกษาผลกระทบและจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ย่อมกระทำได้

ความเห็นฉบับเต็ม

[ดูความเห็นฉบับย่อ](#)

เรื่องเสร็จที่ ๒๑๒/๒๕๔๓

(สำเนา)

ที่ นร ๐๖๐๓/ ๑๔๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ทำซ้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๔๓

เรื่อง การใช้เขตอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/๔๗๐๐

ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๓

๒. หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการฯ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/ว(ล) ๕ ๑ ๑๓

ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการฯ ได้แจ้งขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง การใช้เขตอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ว่าการนำหลักการแบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและอาญาของไทยและมาเลเซียภายในพื้นที่ พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย มาใช้เป็นหลักในการพิจารณากระบวนการศึกษาผลกระทบและจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ของการพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติและ/หรือก่อสร้างท่อก๊าซภายในพื้นที่พัฒนาร่วม ดังกล่าว มีความเหมาะสมสามารถปฏิบัติได้ หรืออาจมีผลกระทบในเชิงกฎหมาย ประการใดหรือไม่ ตลอดจนความเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ภายในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๓ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ข้อเสนอขององค์กรร่วมไทย-มาเลเซียข้างต้นเกิดขึ้นเนื่องจากขณะนี้บริษัทผู้ รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตไว้กับองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ จะต้องจัดทำรายงานการศึกษาผลกระทบและจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ตาม สัญญาเสนอให้ องค์กรร่วมไทย-มาเลเซียพิจารณาจึงเกิดปัญหาว่าผู้มีอำนาจ พิจารณารายงานดังกล่าวสมควรเป็นผู้ใด เนื่องจากพื้นที่พัฒนาร่วมมีการอ้างสิทธิเพื่อลี้ภัยกันระหว่างประเทศไทยและ ประเทศมาเลเซีย จึงทำให้ต้องมีการทำความเข้าใจตรวจสอบและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรปิโตรเลียมในบริเวณดังกล่าว และในเรื่องนี้คณะกรรมการซึ่งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียตั้งขึ้นเพื่อศึกษา เรื่องดังกล่าว ได้มีข้อเสนอแนะว่า สมควรกำหนดให้นำเส้นแบ่งเขตอำนาจทางแพ่งและอาญาตามมาตรา ๒ ๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาใช้ในการกำหนดผู้มีอำนาจพิจารณารายงานดังกล่าวถึงข้างต้น โดยยึดหลักว่าในพื้นที่พัฒนาร่วมบริเวณด้านเหนือซึ่งประเทศไทยมีเขตอำนาจทาง แพ่งและอาญา นั้น ประเทศไทยจะเป็นผู้พิจารณารายงานการศึกษาผลกระทบและจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ของพื้นที่ที่มีการทำสัญญาแบ่งปันผลผลิตกับ เอกชน ในขณะที่ประเทศมาเลเซียจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องดังกล่าวในพื้นที่ พัฒนาร่วม บริเวณด้านใต้ กรณีจึงมีปัญหาว่าหลักการดังกล่าวจะสามารถกระทำได้หรือไม่

ในปัญหานี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับกับพื้นที่ทางทะเล เฉพาะภายในอาณาเขตทางทะเลระยะสิบสองไมล์ทะเล ตามประกาศกำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตของประเทศไทยลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ เท่านั้น บริเวณพื้นที่พัฒนาร่วมจึงเป็น

เพียงพื้นที่ทางทะเลที่ประเทศไทยมีสิทธิ อธิปไตยในการสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้ แต่ในการดำเนินการดังกล่าวก็มีหน้าที่ที่จะต้องคุ้มครองและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทางทะเล โดยต้องปฏิบัติตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศหรือจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับ กันโดยทั่วไปด้วย ซึ่งในขณะนี้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ก็ได้กำหนดมาตรการในเรื่องเหล่านี้ให้รัฐชายฝั่งมีหน้าที่ดำเนินการอยู่แล้ว (ข้อ ๕๖ ประกอบกับข้อ ๑๙๒ ข้อ ๑๙๓ และข้อ ๑๙๔) ดังนั้น สำหรับพื้นที่พัฒนาร่วมซึ่งประเทศไทยและประเทศมาเลเซียมีความตกลงสำรวจและ แสวงประโยชน์จากทรัพยากรปิโตรเลียมร่วมกัน โดยมีการตรากฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย ขึ้นใช้บังคับในประเทศทั้งสองนี้ กฎหมายดังกล่าวได้มีบทบัญญัติให้อำนาจอธิปไตยทั้งสองประเทศโดยความเห็นชอบ ร่วมกันที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสำรวจและแสวงประโยชน์ใช้กับ พื้นที่ดังกล่าวโดยเฉพาะ เพื่อให้การสำรวจและแสวงประโยชน์จากทรัพยากรปิโตรเลียมในบริเวณดังกล่าวเป็น ไปตามหลักเทคนิคตลอดจนวิธีการปฏิบัติงานปิโตรเลียมที่ดี ซึ่งเรื่องดังกล่าวครอบคลุมถึงหลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครองและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเลด้วย รัฐบาลของทั้งสองประเทศโดยความเห็นชอบร่วมกันจึงสามารถพิจารณากำหนดหลักการ ในเรื่องเหล่านี้ได้ตามที่เห็นสมควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๒๒๒๐๒๐๖-๙ ต่อ ๕๐๗

โทรสาร ๒๒๖๓๖ ๑ ๑

www.krisdika.go.th